

би, ще се наложи въ близко време. За сега годишното събрание се спрѣ на друго едно срѣдство за увеличение приходите на Камарата, което излагаме тук по-долу.

Възъ основа на съществуващия законъ за данъка върху занятията и правилника за приложението му, върхнината търговска Камара не се разпрѣдѣя напълно справедливо и всѣка Камара не получава напълно онова, що ѝ се пада да получи. За освѣтление ще приведемъ слѣдния примѣръ: въ България дѣйствуваат нѣколко банки, които иматъ клонове въ по-главнитѣ градове изъ вѫтрѣшността. Дадено е право, щото централитѣ на тия банки да плащатъ данъците и върхнините имъ и за клоновете въ седалищниятъ имъ градъ, напр. въ София, гдѣто сѫ централитѣ на повечето банки Балканска банка напр. има централата си въ София и клонове въ Пловдивъ, Русе, Варна и Бургазъ. Да допустимъ, че въ края на годината тя реализира обща печалба 100,000 лева, то тя ще трѣбва да плати данъкъ занятие по 8% или 8,000 лева. Върхнината търговска Камара върху сумата 8,000 лева по 5% ще биде 400 лева. Понеже данъка се плаща въ София отъ централата на Балканската банка, то и върхнината търговска Камара отива само въ полза на Софийската търговско-индустриална Камара, когато по право сумата 400 лева би трѣбвало да се разпрѣдѣли за всички търговски камари, понеже клонове на Балканска Банка има въ тѣхнитѣ райони. Другъ примѣръ. Сливенскитѣ текстилни фабриканти доставятъ редовно всѣка година на военното министерство сукна и шаеци за облѣкло на войската. Понеже търговетѣ за тия доставки ставатъ въ София, фабрикантиятѣ биватъ принуждавани, по силата на членове 51 и 52 отъ правилника за приложение закона на данъка върху занятията, да плащатъ данъците на тия доставки въ София и така върхнината търговска Камара отива въ полза на Софийската търговско-индустриална Камара, когато право е, щото тя да отива въ полза на Бургаската, понеже Сливенъ и фабрикантиятѣ му спадатъ въ нейния районъ. Така нашата Камара губи само отъ тия доставки до 500 – 600 лева годишно. Такива случаи има още съ много предприятия, било за държавни постройки, за шосета и пр., които се реализирватъ въ района на една Камара и върхнините отиватъ въ София, понеже обикновено тамъ се плащатъ данъците за тѣхъ.

Тоя редъ за събиране данъка занятие и върхнините му явно ощетява провинциалните търговски Камари за въ полза само на Софийската, което обаче не е справедливо. Несправедливъ е този редъ, защото печалбитѣ на пр. на банките не се дължатъ само на централното управление, а главно на дѣятелността на клоновете имъ. Послѣдните дѣйствуваатъ въ район-